

การให้อภัย

คิม ฟุก อายุเพียง 9 ขวบ เมื่อตอนที่มิระเบิดทิ้งลงมาในหมู่บ้านของเธอระหว่างสงครามเวียดนาม ใน พ.ศ. 2515 เธอมีแผลไฟไหม้ร้อยละ 65 ต้องผ่าตัด 17 ครั้ง อยู่ในโรงพยาบาลนาน 14 เดือน จึงรอดชีวิตมาได้พร้อมรอยแผลเป็นทั่วร่าง

25 ปีให้หลัง เธอมีโอกาสดูหนังตลกผ่านทีวีของสหรัฐอเมริกาในสงครามเวียดนามในวันทหารผ่านศึก ณ กรุงวอชิงตันดีซี เธอได้เผยความในใจว่า มีเรื่องหนึ่งที่คุณอยากจะบอกต่อหน้านักบินที่ทิ้งระเบิดใส่หมู่บ้านของเธอ

พูดมาถึงตรงนี้ก็มีคนส่งข้อความมาบอกว่า คนที่คุณต้องการพบกำลังนั่งอยู่ในห้องประชุมนี้

เธอจึงเผยความในใจออกมาว่า “ฉันอยากบอกเขาว่าเราไม่สามารถเปลี่ยนแปลงประวัติศาสตร์ได้ แต่เราควรพยายามทำสิ่งดีๆ เพื่อส่งเสริมสันติภาพทั้งในปัจจุบันและอนาคต” เมื่อเธอบรรยายเสร็จ ลงมาจากเวที อดีตนักบินที่เกือบฆ่าเธอก็มายืนอยู่เบื้องหน้าเธอ เขามีชีวิตทหารอีกต่อไปแล้ว แต่เป็นศาสตราจารย์ประจำโบสถ์แห่งหนึ่ง

เขาพูดด้วยสีหน้าเจ็บปวดว่า “ผมขอโทษ ผมขอโทษจริงๆ”

คิมเข้าไปโอบกอดเขาแล้วตอบว่า “ไม่เป็นไร ฉันให้อภัย ฉันให้อภัย”

ที่มา: ให้อภัยตนเอง. พระไพศาล วิสาโล, วันที่ 19 มิถุนายน 2012 เข้าถึงได้จาก <http://www.visalo.org/QA/Q550619.htm> และ พระไพศาล วิสาโล, ยาสამัญประจำใจ คอลัมน์สุขใจในนาครกรกฎาคม 2547 เข้าถึงได้จาก <http://www.visalo.org/article/sukjai254707.htm>

ทั้งสองคนโชคดีกว่าคนอื่นอีกจำนวนมากที่ได้โอกาสในการขอโทษและยกโทษให้กัน เพราะเมื่อใกล้เวลาของลมหายใจสุดท้าย คนจำนวนมากมักหวนรำลึกถึงความผิดพลาดต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเล็กหรือเรื่องใหญ่ ที่เกิดขึ้นในชีวิตครั้งอดีตของตนเอง ความผิดพลาดในอดีตเหล่านั้นมักกลับกลายเป็นความรู้สึกผิดที่ติดค้างอยู่นาน แต่ก็สายไปกว่าจะแก้ไขคลี่คลายได้ หลายกรณีการกล่าวคำขอโทษ เมื่อมีโอกาสดังกล่าวได้เป็นสิ่งที่ดีที่สุด พร้อมกับความตั้งใจไม่ให้เกิดผิดพลาดซ้ำเติมอีก แต่สำหรับหลายคนการให้อภัยกับตนเองนั้นยากยิ่งกว่า

พระไพศาล วิสาโล กล่าวไว้ว่า การขอโทษหรือขออโหสิต่อผู้ที่เคยล่วงเกิน เป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยต่อการให้อภัยตนเอง ควรรู้จักมีเมตตาต่อตัวเอง

แม้เราจะเคยทำผิดพลาด แต่ไม่มีความผิดพลาดใดที่ให้อภัยไม่ได้